

Sygn. akt IV U 10/24

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 lutego 2024 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Górny

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 lutego 2024 roku w Sieradzu

odwołania I. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł.

z 6 grudnia 2023 r. nr (...)

w sprawie I. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł.

o zwrot nienależnego świadczenia

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 10/24

UZASADNIENIE

Decyzją z 6.12.2023r. ZUS (...) Oddział w Ł. zobowiązał I. O. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za okres od 1.10.2022 - 31.10.2023 w łącznej kwocie 1657,84zł.

Nie podzielając powyższej decyzji I. O. złożyła odwołanie, wnosząc o jej zmianę.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. O., ur. (...)

I. O. do 22.07.2022r. była zatrudniona u płatnika (...) Spółdzielnia (...) w Z. (**bezsporne**).

W dniu 22.07.2022r., złożyła w ZUS wniosek o emeryturę, w którym wskazała że zamierza osiągać przychody z tytułu stosunku pracy wraz z załączonym świadectwem pracy z okresu od 1.09.1999 – 22.07.2022 (**wniosek z załącznikiem/akta ZUS**).

Decyzją z 8.09.2022r., ZUS przyznał I. O. emeryturę od 1.07.2022r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emeryturę podwyższono do kwoty najniższej emerytury. W pouczeniu decyzji w pkt VIII zawarto informację, że w przypadku podwyższenia emerytury do kwoty najniższej emerytury należy powiadomić organ rentowy o miesięcznej kwocie osiąganego przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczeń społecznych lub z tytułu

służby oraz że podwyższenie emerytury z FUS do kwoty najniższej emerytury nie przysługuje w przypadku osiągnięcia przychodu w wysokości przewyższającej kwotę tego podwyższenia (decyzja/akta ZUS).

Decyzją z 11.10.2023r., po rozpoznaniu wniosku z 25.09.2023r., ZUS przeliczył I. O. emeryturę od 1.09.2023r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. W pouczeniu decyzji w pkt VIII zawarto informację, że w przypadku podwyższenia emerytury do kwoty najniższej emerytury należy powiadomić organ rentowy o miesięcznej kwocie osiąganego przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczeń społecznych lub z tytułu służby oraz że podwyższenie emerytury z FUS do kwoty najniższej emerytury nie przysługuje w przypadku osiągnięcia przychodu w wysokości przewyższającej kwotę tego podwyższenia (decyzja/akta ZUS).

Pismem z 11.10.2023r., ZUS zobowiązał I. O. do nadesłania zaświadczenia stwierdzającego kwotę osiąganego przychodu w rozbiciu miesięcznym od 1.07.2022r. do nadal wraz z danymi tych wypłat, bowiem z danych zapisanych w systemie informatycznym ZUS oraz dokumentacji znajdującej się w aktach wynika, że ponownie podjęła zatrudnienie (informacja z 11.10.2023r./akta ZUS).

W dniu 30.10.2023r., do ZUS wpłynęło zaświadczenie o osiągniętych przez odwołującą przychodach od 1.07.2022 – 30.09.2023 (informacja o osiągniętych przychodach).

Decyzją z 6.12.2023r. ZUS (...)Oddział w Ł. zobowiązał I. O. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za okres od 1.10.2022 - 31.10.2023 w łącznej kwocie 1657,84zł. (decyzja/akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed organem rentowym.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 ust. 1, 2, 4, 5 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. 2023r., poz. 1251), osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu.

Za nienależnie pobrane świadczenia uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

Nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń za okres dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ rentowy o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane, w pozostałych zaś wypadkach - za okres dłuższy niż 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 5.

Kwoty nienależnie pobranych świadczeń w związku z osiągnięciem przychodów, o których mowa w art. 104 ust. 1, podlegają zwrotowi za okres nie dłuższy niż 1 rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym wydano decyzję o rozliczeniu świadczenia, jeżeli osoba pobierająca to świadczenie powiadomiła organ rentowy o osiągnięciu przychodu, w pozostałych zaś przypadkach - za okres nie dłuższy niż 3 lata kalendarzowe poprzedzające rok wydania tej decyzji.

W myśl art. 84 ust. 1 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023r., poz. 1230), osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11. Odsetki, z zastrzeżeniem ust. 1a, są naliczane od dnia następującego po dniu wypłaty świadczenia do dnia spłaty.

W ocenie Sąd zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Zdaniem Sądu, pomimo pouczenia zawartego w decyzji o przyznaniu emerytury oraz decyzji o przeliczeniu emerytury, wnioskodawczyni nie dopełniła obowiązku powiadomienia organu rentowego o osiągniętych przychodach. Wbrew twierdzeniom odwołującej, brak podstaw do

przyjęcia, że zawarta w rubryce wniosku o emeryturę informacja wnioskodawczynie, że zamierza osiągać dochody, nie jest wystarczająca i nie stanowi wypełnienia obowiązku wynikającego z pkt VIII pouczenia zawartego w decyzjach emerytalnych. Dlatego organ rentowy, biorąc pod uwagę przepis art. 138 ust. 4 cyt. ustawy, miał podstawy do zobowiązania wnioskodawczynie do zwrotu świadczenia za okres nieprzekraczający 12 miesięcy, czyli od 1.10.2023 - 31.10.2023 w kwocie 1.657,84zł.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.